

PRÆNOBILI, STRENUO AC DOCTISSIMO
DOMINO

JACOBO GNATIO
CHEVALIER,
CÆSAREÆ POSTÆ PRÆFECTO, &c.
DOMINO PATRONO AC MECOENATI GRATIOSO.

Terum in publicum prodeo. Sed Te Duce Prænobilis, Strenue ac Doctissime Domine Patrone mi & Fautor Gratiose: Illuc enim aditus mihi pervius non fuisset, nisi Tua mihi propensior Dextera obicem avulsisset, obmutuissim adhuc diutius, nisi addictus mihi Munificientia Tuæ Genius linguam resolvisset: Et verè si Poëtarum commentis aliquantulum habenda fides, non longè alienus à Memnonis Statua mihi videor, hac enim, ad vivum licet exarata, muta tamen tam diu persistit, donec eam lucidissimus Cœli oculus suo nitore perstringeret, ubi vix primo tacta a Solis radio, mox animata in verba prorupit, seque animanti grates rependit. Ego Tuò tactus Munificientia radio Mecœnas benignissime non modo in verba sed in Disputationem usque animor; hinc verò radiatus ad Juris utriusq; Laurum confugio; nec si nistre feres Patronem mi Gratiose, si hic meam, ope tamen Tuâ connexam, Tibi offero Lauream: Suscipe igitur Et hanc gratitudinis mea Tesseram non dignare. Faxit DEVS, ut, qui me ad primum Jurisprudentia gradum Mediator extulisti, ad postremum Executor feliciter efferas.

Strenuæ Dominationi Tuæ

Obsequentiissimus Cliens

Franciscus Peyerl.

I. N. D. N. I. C.

AVTHORITATE ET CONSENSV PRÆNOBILIVM,
STRENUORUM, MAGNIFICORUM, ET CLARISSIMORUM VIRORUM, &c.
MAGNIFICI DOMINI RECTORIS, SPECTABILIS DOMINI DECANI INCLYTÆ
Facultatis Juridicæ, Dominorum Seniorum, Sac: Cæf: Majestatis Consiliariorum, &c. Adeoque to-
tiū Amplissimi Juris- Consultorum Collegij in Antiquissima ac Celeberrima Vniversitate Viennensi, subsequentes Theses ex
assignato sibi (C. Cum quis 14. de R. I. in 6.) cum subjuncta Quæstione Civili, pro prima utriusque Juris Laureâ legitimè consequendâ,
publicè discutiendas proponit

FRANCISCUS PEYERL, AA. LL. & Phil. Magister, J. V. Candidatus.

THEISIS PRIMA.

Cum quis in jus succedit alterius, justam ignorantiae causam censetur habere:

I. I.

In facto enim alieno tolerabilis est ignorantia.

III.

Quod obtinet, non tantum in Successore universali, sed etiam in singulari;

IV.

A Deo, ut id tam in acquirendo quam amittendo procedat.

V.

Fallit si culpa, aut præsumptio contra Successorem militet.

VI.

Vel vitium Prædecessoris obstet.

QVÆSTIO CIVILIS

Desumpta ex Lege supervacuum ult: C. de Temp: in integ: restit:

AN quadriennium currat ignorantis restitutionem sibi competere;

Disputabuntur in Collegio DD. JConsulorum horis pomeridianis consuetis Die i Mensis Junij Anno 1676.